

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 30 (470)

Субота, 31 липня 1976 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 рокуСемимісячне
завдання—
достроково

Широко розгорнувши соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань 1976 року, ряд колективів учбово-виробничих підприємств та об'єднань нашого Товариства достроково завершили виконання семимісячного плану з обсягу реалізації готової продукції.

На чотири робочих дні раніше семимісячне завдання завершили, зокрема, Артемівське, Білоцерківське, Лубенське УВП, Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт», Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт» та ряд інших підприємств.

До кінця місяця вони додатково реалізували велику кількість продукції.

Т. ЕРМАЧЕНКО.

Швачка-мотористка Сімферопольського УВП Зінаїда Гудкова, яку ви бачите на цьому знімку, щомісяця виконує норми виробітку на 140 процентів. Якість виробів відмінна.

Відтоді, як Зіна Гудкова прийшла на УВП, минуло 7 років. Тепер вона ударниця комуністичної праці, допомагає молодим виробничникам вивчати швейні процеси.

Зіна комсомолка. Бере активну участь у громадському житті колективу.

Фото О. ШУСТА.

ЗАСІДАННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

26 липня відбулося засідання Ради Міністрів УРСР за участю голів облвиконкомів, Київського і Севастопольського міськвиконкомів, керівників відомств і центральних організацій, відповідальних працівників апарату Ради Міністрів УРСР і Держплану республіки.

Рада Міністрів УРСР розглянула питання про підсумки виконання Державного плану розвитку народного господарства УРСР і Державного бюджету УРСР за перше півріччя ц. р. та заходи по забезпеченню виконання плану, бюджету і соціалістичних зобов'язань на 1976 рік. З доповідями виступили заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держплану УРСР П. Я. Розенко і перший заступник міністра фінансів УРСР В. П. Козерук.

Трудаці Радянської України, відзначалось на засіданні, втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, на основі широко розгорнутого соціалістичного змагання за успішне виконання народногосподарського плану і зобов'язань на 1976 рік, підвищення ефективності виробництва і якості роботи, в першому півріччі досягли дальших успіхів у соціально-економічному розвитку республіки.

План реалізації промислової продукції за шість місяців 1976 року виконано на 101,8 процента. У порівнянні з першим півріччям 1975 року обсяг промислового виробництва збільшився на 4,2 процента. Піврічний план по реалізації продукції перевиконано всіма промисловими міністерствами і відомствами УРСР, а також всіма областями. Понад план реалізовано продукції на 739 мільйонів карбованців. Продуктивність праці в промисловості проти відповідного періоду минулого року збільшилась на 2,4 процента. Роздрібний товарооборот державної і кооперативної торгівлі збільшився на 4,3 процента. За рахунок державних капітальних вкладень збудовано житлові будинки загальною площею 3,5 мільйона квадратних метрів, загальноосвітні школи на 6964 учнівських місць, професійно-технічні училища на 3120 учнівських місць, дитячі дошкільні заклади — на 15915 місць.

Державний бюджет УРСР за перше півріччя по доходах виконано на 102,3 процента.

На засіданні були відмічені недоліки, допущені в ході виконання народногосподарського плану і бюджету з боку ряду міністерств і відомств республіки.

Рада Міністрів УРСР зобов'язала міністерства, відомства, облвиконкоми, Київський і Севастопольський міськвиконкоми всебічно проаналізувати підсумки роботи за перше півріччя, розробити і здійснити заходи по усуненню недоліків, які мають місце в роботі підприємств і будов, надолужити в третьому кварталі недовиконання завдань по виробництву окремих видів продукції, капітальному будівництву, перевезенню вантажів, своєчасно здійснити заходи по підготовці підприємств, будов, транспорту і житлово-комунального господарства до роботи в зимових умовах, забезпечити своєчасне і повне виконання завдань народногосподарського плану і бюджету та взятих трудовими колективами соціалістичних зобов'язань на перший рік десятиріччя п'ятиріччя.

На засіданні виступив член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Ради Міністрів УРСР О. П. Ляшко.

В засіданні Ради Міністрів УРСР взяв участь і виступив член Політбюро, другий секретар ЦК Компартії України І. З. Соколов. В засіданні взяв участь член Політбюро ЦК Компартії України, голова Української республіканської ради професійних спілок В. О. Сологуб.

(РАТАУ).

ВПЕВНЕНИЙ СТАРТ
П'ЯТИРІЧКИ

Опубліковано повідомлення ЦСУ СРСР про підсумки виконання Державного плану розвитку народного господарства СРСР у першому півріччі 1976 року.

Піврічний план по обсягу реалізації продукції промисловості, зростанню продуктивності праці і виробництву більшості найважливіших видів виробів перевиконано. Реалізовано продукції на 4 мільярди карбованців більше, ніж передбачено планом. Приріст промислового виробництва, порівняно з відповідним періодом минулого року, становив 5 процентів при річному плані 4,3 процента.

Виробництво засобів виробництва (продукція групи «А») збільшилося на 6 процентів. Випереджаючими темпами розвивалися галузі, які найбільшою мірою забезпечують технічний прогрес. Виробництво предметів споживання (продукція групи «Б») збільшилося на три з лишком проценти.

Продуктивність праці зросла на 3,5 процента. План першого півріччя по реалізації продукції перевиконали всі загальносоюзні і союзно-республіканські промислові міністерства і всі союзні республіки.

Трудовники сільського господарства організовано провели весняно-польові роботи. План весняної сівби в колгоспах і радгоспах виконано. Посівні площі сільськогосподарських культур під урожай 1976 року в цілому по країні становили 217,3 мільйона гектарів. Зернові і зерно-бобові культури розміщено в нинішньому році на площі 131 мільйон гектарів. Повсюдно в колгоспах, радгоспах та інших сільськогосподарських підприємствах проводяться роботи по сінокосянню і заготівлі кормів. У багатьох районах країни розгорнулося збирання зернових культур.

Державними підприємствами і організаціями та житлово-будівельною кооперацією введено в експлуатацію 575 тисяч упорядкованих квартир загальною (корисною) площею близько 27 мільйонів квадратних метрів.

Тривав дальший розвиток народної освіти і культури.

Чисельність населення Радянського Союзу на 1 липня 1976 року становила 256,7 мільйона чоловік.

(ТАРС)

ПО РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

БУДУЄТЬСЯ НОВА ДВОВАННА ПІЧ

Перші кубометри ґрунту під фундамент нової двованної мартенівської печі вибито на металургійному заводі «Криворіжсталь» імені Леніна.

Споруджуваний агрегат дасть можливість застосувати тут усі найновіші досягнення сучасного сталеваріння. Збільшена ємкість ванн, ряд теплотехнічних новинок відкриють широкі перспективи

для інтенсифікації плавильних процесів, збільшення ваги плавки. Піч буде обладнана двома газочистками і потужними уловлювачами продуктів горіння, що повністю виключить викидання відходів в атмосферу.

Нова двованна піч, розрахована на виплавку 1,5 мільйона тонн сталі на рік, стане до ладу в третьому кварталі 1977 року.

АВТОМАТИЧНІ ЗАСІКИ

Перші сто тисяч тонн зерна нового врожаю надійшли на заготівельні підприємства Харківської області. На повну силу працює конвеєр «Поле — засіки». Цьому значною мірою сприяє проведена реконструкція найбільших елеваторів.

У цьому відношенні показовим є Граковський елеватор Чугуївського району. Тут почав діяти єдиний і найпотужніший у республіці комплекс автоматичних розвантажувачів машин. Він впер-

ше дає змогу звільняти від зерна, не роз'єднуючи, одночасно цілі автопоїзди, які складаються з вантажного автомобіля з 2-3 причепами загальною вагою п'ятдесят тонн. Продуктивність робіт по прийманню хліба зростає втричі. Керування технікою здійснюється з пульта одним оператором. Різка скорочення простоїв транспорту допомагає налагодити його рух за чітким графіком.

Елеватор вже прийняв у сховища близько 6 тисяч тонн зерна раних колосів.

НАДВАЖКИЙ РЕЙС

Операцію по доставці надважкого устаткування успішно завершили радянські моряки. В Іллічівську (Одеська область) потужні плавучі крани зняли з палуби теплохода «Зоя Космодем'янська», який прибув з Японії, дві колони синтезу аміаку вагою 477 і 423 тонн. Приймати виробу такого роз-

міру і ваги чорноморцям ще не доводилося. Далекий рейс через кілька морів і штормовий Індійський океан пройшов успішно. Устаткування буде відправлено в Тольятті на спеціально створеному залізничному вагоні-транспорті.

ПЕРШИЙ ВУЗ МІСТА-ГЕРОЯ

В Керчі гостинно розкрив двері перед абітурієнтами перший вуз-філіал Донецького інституту радянської торгівлі. У новому навчальному році почнуться заняття на двох факультетах — економіко-технологічному і товарознавчому.

На денне й заочне відділення надійшли сотні заяв від працівників торгівлі і громадського харчування, випускників середніх шкіл. Вже в наступному навчальному році у вузі плануються відкрити і вечірнє відділення.

(РАТАУ).

ЗАВТРА—ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ ЗАЛІЗНИЧНИКА

Зустрічаючи своє традиційне свято, трудівники сталевих магістралей спрямовують нині зусилля на успішне перетворення в життя рішень XXV з'їзду партії, завдань, поставлених Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді.

Транспорт, як указував В. І. Ленін, є однією з найголовніших баз нашої економіки. Він відіграє велику роль в розвитку всіх галузей народного господарства. Сьогодні на долю залізничного транспорту припадає три чверті всього внутрішнього вантажообороту країни.

Разом з великим загоном трудівників сталевих магістралей Всесоюзний день залізничника зустрічають також і члени компактних груп УТОГ Львівського паро-

возо-вагоно-ремонтного заводу, депо станції Козятин Південно-Західної залізниці, Ізюмського тепловозо-ремонтного заводу та багатьох інших підприємств Міністерства шляхів сполучення СРСР.

Особливо вагомим трудових показників домагаються в змаганні на ремонті рухомого складу залізничних вагонів столярі Володимир Курилас, Анастасій Пінчук, Роман Бас, слюсар Мирон Сувала, що працюють на Львівському заводі. Добре зарекомендували себе в роботі арматурник Михайло Абрамюк, столярі Олександр Порхун, Адольф Бланк та багато інших трудівників депо станції Козятин.

Т. ЗАДНІПРОВСЬКА.

Механізація й автоматизація трудомістких виробничих операцій — один з магістральних шляхів пошуку раціоналізаторів Запорізького УВП в десятій п'ятирічці.

На фото: керівник бюро раціоналізаторів та винахідників, інженер-технолог М. Яшук та інженер-конструктор В. Карев (в центрі) разом з інструментальником П. Левченком (ліворуч) і різальником металу К. Панковичем обговорюють чергову раціоналізаторську пропозицію. Впровадження її має дати значний економічний ефект.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ХВИЛИНА ВАЖИТЬ БАГАТО

Наполегливо борються за збільшення випуску електроустановочних виробів та поліпшення їх якості трудівниці складального цеху Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт». Дедалі більше уваги приділяють вони соціалістичному змаганню на всіх ділянках, в бригадах.

В успіхах цього колективу немала заслуга ветерана підприємства Валентини Гаврилівни Кривої. Ось уже чотирнадцять років старанно трудиться вона в цеху, який видає їй робітничу путівку в життя.

Спершу Валентина Гаврилівна освоїла складання вимикачів, потім — перемикачів. В напруженій праці навчилася цінувати час. «Хвилина, — каже вона, — тепер важить багато. Бути майстром своєї справи — це навчитися працювати, не гаючи часу, видавати продукцію тільки відмінної якості».

Валентина Гаврилівна Крива у

колективі — загальновизнана майстриня, жінка з багатим виробничим і життєвим досвідом, вона завжди й в усьому попереду. У неї є чого повчитись.

Успішно освоїла Валентина Гаврилівна і роботу комплектувальника, а відтак і бригадиром стала. Очоловуваний нею колектив складальників електроустановочних виробів успішно виконує виробничу програму і взяті соціалістичні зобов'язання.

Передову робітницю, ударницю комуністичної праці В. Г. Криву удостоєно двох високих нагород: ювілейної медалі на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна та медалі «За трудову доблесть».

Валентина Гаврилівна бере активну участь у громадській роботі. Вона член завкому профспілки та член бюро первинної організації УТОГ.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментально-го цеху виробничого об'єднання «Електромагніт».

З перевиконанням норм виробітку, без браку. Так трудиться швачка-мотористка Лубенського учбово-виробничого підприємства Т. М. Чигирин. У колективі трудівників УВП за десять років праці Тетяну Михайлівну знають тільки з хорошого боку.

Розгорнувши змагання за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки, Т. М. Чигирин систематично виконує денні завдання щонайменше на 120—125 процентів.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

СТИЛЬ РОБОТИ

ВИЇЗНЕ ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ

За останні два роки діяльність правління Донецького облвідділу УТОГ, що його очолює М. В. Калининченко, набула більш цілеспрямованого характеру. Цьому в значній мірі сприяє творчий підхід до вирішення багатьох актуальних питань і поставлених завдань. Так, наприклад, проведення виїзного чайною справою. Як же проходять засідання президії тут стало звичайним заходом на місцях?

Цього разу виїзна президія відбулася на Єнакіївському УВП. Її передувала всебічна перевірка постановки виробничого навчання на підприємстві, масово-виховної роботи в гуртожитку, а також питань, пов'язаних із залученням робітничої молоді до навчання у вечірній школі, яку було проведено силами ревізійної комісії облвідділу.

Що ж показала попередня перевірка?

У групі виробничого навчання УВП налічується 11 учнів, які оволодівають фахом столярів-мебелювників. Крім того, шість молодих робітників проходять індивідуальне навчання за шестимісячною програмою. Їх прикріплено до майстрів — передовиків виробництва, які допомагають молоді опанувати обраною професією.

Наприкінці березня 1976 року кваліфікаційна комісія підприємства чотирьом чоловікам присвоїла третій учнівський розряд, п'яти — другий, двом — перший. Учнів повністю забезпечено одягом і триразовим харчуванням. Мешкають вони в гуртожитку, де користуються усіма побутовими послугами.

Дбає підприємство і про організацію відпочинку учнів виробничого навчання. Для цього виділяються необхідні кошти. У групі суворо дотримують встановленого режиму праці і відпочинку. Так, робочий день учнів триває 7 годин. Їх не залучають до роботи, не зв'язаної з виробничим навчанням. Кожен з них має своє робо-

че місце, забезпечений необхідними інструментами.

У той же час, в роботі по підготовці кадрів мають місце суттєві недоліки. В журналі обліку, наприклад, неможливо встановити процент виконання і оцінки якості роботи. Зміст програмного матеріалу застарів і не відповідає сучасним вимогам. Не вирішено питання і про організацію змагань за звання «Група комуністичного порядку». Мають місце упущення у виховній роботі, яка проводиться згідно загального плану без врахування вікових особливостей.

Після детальної перевірки постановки роботи в групі виробничого навчання на Єнакіївському УВП тут відбулося виїзне засідання президії облвідділу УТОГ. Як пройшло воно?

Після стислої інформації інструктора виробничого навчання М. А. Пасеки, члени президії і ті, що взяли участь в її роботі, розпочали обговорення.

М. В. Калининченко: яким чином поєднують теорію і практику під час навчання?

Інструктор: М. А. Пасека:... (відповідь не зовсім аргументована).

Г. Х. Жеребцов — голова ревізійної комісії облвідділу: необхідно організувати соціалістичне змагання у групі, адже воно має надзвичайно велике виховне значення.

З. С. Мартянова — голова місцевого профспілки: так, ця діяльність роботи в групі виробничого навчання занедбана, але запевняю, що упущення буде виправлено.

А. О. Білий — заступник директора з навчально-виховної роботи: програма виробничого навчання, що була розроблена ще в 1966 році, зовсім застаріла. Настав час оновити її, врахувавши основні вимоги до підготовки кадрів для сучасного підприємства. Крім того, нам слід потурбуватися і про підготовку майстрів вироб-

ничого навчання. Досвіду роботи в М. А. Пасеки недостатньо...

В. І. Колосов — директор УВП: так, підготовка кадрів — справа серйозна і відповідальна. Думається, що товаришу Пасеці необхідно підвищити свою кваліфікацію, вступити до технікуму... До того ж, його поведінка не завжди служить позитивним прикладом для учнів. До інших він вимогливий, а до себе — не завжди.

По другому питанню виїзної президії доповідала комендант гуртожитку С. Н. Цвітна.

Г. Х. Жеребцов: в гуртожитку відбулися помітні зміни на краще. Кімнати в повному порядку, всюди чистота. Однак наочна агітація не оновлена. Слід частіше випускати стіннівки. Про це слід потурбуватися вихователю В. Є. Коптяєвій, яка користується серед мешканців гуртожитку авторитетом і повагою.

Г. О. Бондаренко — член президії облвідділу: досить непоказний зовнішній вигляд мають учні. Хлопці носять неохайні зачіски. На мою думку, з ними варто поліпшити виховну роботу.

А. О. Білий: раніше було ще гірше. Зрушення у виховній роботі значні. Дає позитивні наслідки і творча співдружність вихователя і коменданта гуртожитку. Ми впевнені, що з часом наш гуртожиток стане одним з кращих в області. Зі свого боку бюро первинної організації УТОГ, місцевком, адміністрація УВП докладе усіх зусиль, щоб домогтися поліпшення виховної роботи серед мешканців гуртожитку.

На виїзному засіданні довго ще тривала ділова розмова. І хоч не всі питання було вирішено, але віриться, що наслідки її роботи незабаром стануть відчутними, принесуть користь як керівникам Єнакіївського учбово-виробничого підприємства, так і рядовим трудівникам. **З. СЕЛЕЗНЬОВ,** член ревізійної комісії Донецького облвідділу УТОГ.

Люди нашого Товариства

ЧЛЕН ПРАВЛІННЯ

«Майстер-золоті руки» трудиться з випередженням часу. Вже сьогодні він видає продукцію в рахунок 1977 року.

За високі виробничі показники М. Х. Канашевича нагороджено ювілейною ленинською медаллю, а його портрет занесено на Дошку пошани Ширяєвського міжрайвідділу УТОГ. Ось уже протягом багатьох років Микола Хомич бере активну участь у роботі міжрайвідділу, виконує всі громадські доручення.

На звітно-виборній конференції міжрайвідділу Товариства, що відбулася на початку нинішнього року, делегати знову обрали його до складу правління.

Передовий виробничник з перших днів 1976 року активно розгорнув соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки.

О. ДОВГАЛЮК,
інструктор Одеського облвідділу УТОГ.

ПРИЗЕРАМИ СТАЛИ ПЕРЕДОВИКИ

Умови конкурсу за звання «Краща швея-мотористка» зацікавили багатьох трудівниць Харківського УВП-2. І ось в один з липневих днів на перший його тур зібралося 24 досвідчених швей — кращі з кращих робітниць підприємства, — щоб помірятися своєю майстерністю в роботі.

Перед початком конкурсу головний інженер підприємства Г. Я. Жушман ще раз детально ознайомила його учасників з умовами змагання. Потім всім робітницям було роздано завдання і... дружно закипіла робота.

Ще не закінчився відведений час, як деякі учасниці змагання вже справилися зі своїми завданнями. Потім комісія підбила підсумки.

Перше місце зайняла А. Г. Краснова, друге — А. Г. Брюханова, третє — М. А. Крамська. Їх нагороджено почесними грамотами і грошовими преміями в розмірі 30, 20 і 15 карбованців відповідно до зайнятих місць.

А. Є. Мостенська посіла шосте місце, але набрала найбільшу кількість балів по якості. Її також нагороджено грамотою і грошовою

премією в сумі 15 карбованців. Трудівниці Є. І. Помазан та У. І. Кирилова зайняли відповідно IV і V місця. Їх нагороджено грамотами.

Результати конкурсу оголошено на загальних зборах трудівників підприємства, а його переможцям вручено грамоти і премії.

А. Г. Краснова, А. Г. Брюханова та М. А. Крамська не випадково зайняли призові місця на конкурсі. Вони і в повсякденній праці домагаються високих трудових показників. А. Г. Брюханова, наприклад, достроково виконала завдання дев'ятої п'ятирічки. Її наполегливу працю відзначено орденем «Знак пошани». А. Г. Краснова нагороджена знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки», М. А. Крамська — передовик виробництва.

Колектив підприємства тепло привітав переможців конкурсу і побажав їм нових трудових успіхів і міцного здоров'я.

В. ОСИПОВ,
інспектор по кадрах
Харківського УВП-2.

ДОПОМОГЛА МАЙСТЕРНІСТЬ

Одинадцять найкращих трудівниць взяло участь у конкурсі на Армівському учбово-виробничому підприємстві.

Всі вони швидко виконали доведене завдання, показали найкращі прийоми праці і ґрунтовні теоретичні знання.

Переможцем конкурсу комісія визнала одну з кращих трудівниць підприємства Ганну Федотівну Борковську. Друге місце в змаганні зайняла Людмила Вікторівна Картавіна, третє — Людмила Василівна Світало.

Адміністрація, партійна, комсомольська та профспілкова організації УВП сердечно поздоровили призерів конкурсу. Ганну Федотівну Борковську нагороджено червоною стрічкою із золотим написом «Краща швея-мотористка 1976 року» та цінним подарунком.

Нині призери готуються до республіканського конкурсу.

Є. РЯБКІН.

Донецька обл.

СПРАВИЛИ НОВОСІЛЛЯ

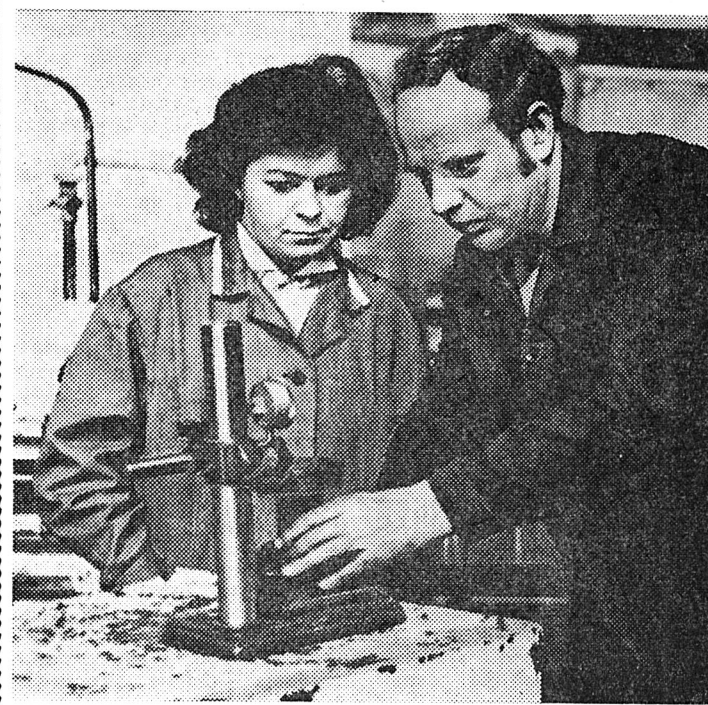
У рішеннях XXV з'їзду КПРС підкреслюється, що партія і уряд й надалі не повинні турбуватися про поліпшення матеріального добробуту народу. У поточній п'ятирічці велику увагу буде приділено капітальному будівництву. Мільйони сімей трудящих одержать нові квартири з усіма комуніальними вигодами, причому, в будинках, споруджених за новими типовими проектами, квартири будуть просторіші і зручніше

сплановані.

Минуло лише сім місяців нової п'ятирічки. І ось уже цими днями сорок трудящих Запорізького УВП поліпили свої житлові умови. Десять з них справили новосілля в нових квартирах.

Ключі від найкращих жител одержали ветерани УВП, що мають багатодітні сім'ї. Це, зокрема, родини С. В. Фалендиша та І. С. Шульженко.

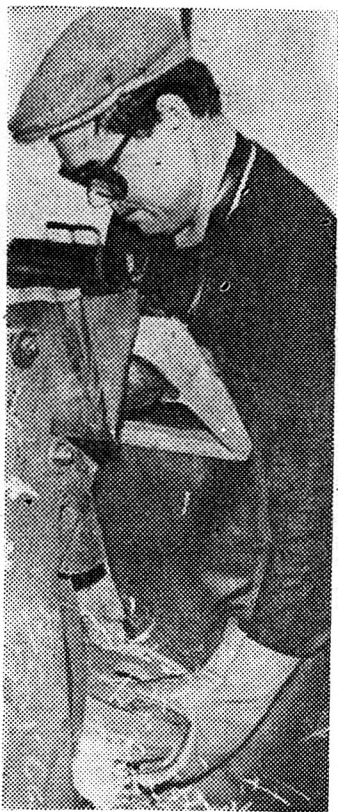
С. МОРДУШЕНКО.

Фотоконкурс «Нашого життя».

Г. Крестино (м. Одеса). На сторожі якості.

Члени нашого Товариства — контролер ВТК заводу «Будгидравліка» Лілія Михайлівна Данич та її чоловік токар шостого розряду Олександр Єгорович Данич.

Член УТОГ Є. Г. Кононенко — один з кращих робітників ливарного цеху № 2 запорізького автозаводу «Комунар». Швидко і високоякісно обробляє він деталі, виконуючи змінні завдання щонайменше на 125 процентів.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Листи наших читачів НЕЗАБУТНЄ

24—25 червня 1976 року. Ці дні надовго залишаться в моїй пам'яті. Я делегат Х з'їзду Українського товариства глухих. Закордон. Квітуче місто Ужгород. В святково прибраному залі обласного Будинку культури йде з'їзд. З великою увагою слідкую за звітною доповіддю голови президії Центрального правління УТОГ А. Х. Семка і виступами делегатів. Хочу закарбувати в пам'яті найважливіше.

Якими високими трудовими здобутками був насичений період, що минув після IX з'їзду УТОГ. Члени нашого Товариства достроково завершили завдання дев'ятої п'ятирічки. Зріс їх матеріальний і культурний рівень. Це відродило досягнення, а попереду нові, світлі перспективи, накреслені XXV з'їздом КПРС на десяту п'ятирічку.

Завершив свою роботу десятій з'їзд Українського товариства глухих. Роз'їхались по домівках делегати і ось тепер, у невеличкому містечку Козятині, що на Вінничині, прагну передати глухим трудівникам велич наших досягнень і накреслених завдань для нашої нації на підкорення нових рубежів, на здобуття нових трудових перемог.

В. МИКОЛАЄНКО,
голова Козятинського міжрайвідділу УТОГ.

ПОБАЧЕННЯ З ПРЕКРАСНИМ

Велика група пенсіонерів м. Запоріжжя відвідала недавно пересувну виставку російського образотворчого мистецтва.

Члени нашого Товариства з великою увагою слухали розповідь екскурсовода виставки, яку перекладала для них Т. Костенко. В той день вони довідалися багато цікавого про життя і творчість російських художників. Особливо велике враження справили на них твори Кипренського, Шишкіна, Куїнджі, Самокіша, Айвазовського та інших чудових майстрів російського живопису.

Відвідання виставки допомогло членам УТОГ глибше збагнути красу образотворчого мистецтва, навчитися дивитися картини і оцінювати майстерність художника.

Півтори години, проведені у виставочному залі, не минули даремно. Тепер трудящі глухі чекають нових зустрічей з прекрасним, чекають експозицій творів живопису з Ленінграда.

Б. БОКУЛА.

РЕПОРТАЖ

Мені не пощастило бути на урочистому відкритті літнього табору праці і відпочинку «Супутник» при Лебединській школі-інтернаті. Побував я там в один з буднів.

Як і завжди, розпочався він лінійкою. Бригадири здавали рапорти за вчорашній день, що і як було зроблено, як проведено дозвілля, про стан поведінки учнів. А минулий день, як і попередній, був змістовним, насиченим подіями і враженнями. Бригада ремонтників полагодила в ідальні вікна та скульптури грибів на майданчику, встановила ворота на території допоміжного господарства.

Дівчата побілили стіни в клубі, малюнки привели в належний стан партії в молодших класах. Було прополото кілька ділянок городу, виготовлено й оновлено засоби наочної агітації. В перервах між працею школярі прослухали інформацію викладачів про трудові звершення радянського народу в десятій п'ятирічці та боротьбу арабських народів за свою незалежність.

Після смачного обіду і відпочинку, бригади побували на екскурсії в Маловисторпському радгоспі — технікумі, де провели товариську зустріч з футболістами технікуму, яка закінчилася нульовою нічиєю.

РАЙДУГА. Ця поетична назва цілком відповідає змістові, високому покликанню Республіканського театру міміки і жесту, на сцені якого всіма барвами грає веселка сонячного мистецтва.

Серед небагатьох професійних театрів такого профілю київський театр наймолодший. І тут з молодим запалом сміливо експериментують, дерзають. Головний режисер театру Ю. Петров, режисер — заслужений артист УРСР С. Филимонов, музичний керівник і диригент Г. Галатов, досвідчені балетмейстери — заслужений артист УРСР Б. Таїров і Л. Окрент, педагог по міміці і жесту Н. Кузнецова, талановиті актори, всі його творчі працівники поставили собі за мету розширити художній діапазон колективу.

Минули довгі місяці напруженої копіїткої праці, і ось настав такий довгожданий і такий хвилюючий день прем'єри — 24 липня. Своім численим шанувальникам театр

запропонував нову роботу: виставу-концерт у двох відділах під назвою «Оперета — любов моя». Автор лібретто — народний артист УРСР Дмитро Шевцов. Хвилювалися всі: учасники вистави, її творці, і ті, що заповнили просторий зал Палацу культури авіаційного заводу, не залишивши в ньому жодного вільного місця. Спалахнули яскраві прожектори, ворухнулася завіса і... «Райдуга» засяяла несподіваними новими барвами! Захоплені глядачі зустрілися з героями популярних оперет І. Дунаєвського, Б. Александрова, Ю. Мільотіна, К. Лістова, І. Кальмана... Це була справжня велика вистава-рев'ю з цікавим сюжетом, в який органічно впліталися і пантоміми, і акробати-

У таборі „СУПУТНИК“

Рапорти здано. Начальник табору О. Я. Гнада від імені педагогічного колективу оголосив подяку юним трудівникам і розподілив нові обов'язки. Старший вихователь І. М. Ворона зачитав план культурно-масових заходів на день і бригади розійшлися по своїх місцях.

Разом з завучем Т. Д. Скорошкою ми знайомимося з табором, базою якого служить двоповерхова школа з підсобними будівлями: кухнею-ідальнею, столлярною майстернею і клубом-бібліотекою.

— Маю повідомити, — говорить Тамара Денисівна, — ми приступили до будівництва нової школи з освітленими просторами класами, спальнями, спортзалом та іншими приміщеннями для навчальних та побутових потреб. Вже зведено перший поверх.

Тим часом в бригадах робота йде повним ходом. Під керівництвом досвідчених педагогів та вихователів В. М. Пустогвара, Г. В. Костири, Ф. Т. Кисельова, Г. П. Пустогвар всі дружно взялися за роботу. В змаганні відзначилися В. Стеценко і М. Красношук серед ремонтників, К. Тарасенко, В. Чернишова, В. Міщенко, С. Лисогор, В. Куртас та Р. Садова — на побілці стін, І. Букоч, В. Радченко — серед малярів, В. Захарченко, М. Ніклонський і Л. Мучарова — серед художників.

Впадала в очі характерна риса: всі педагоги, як і учні, були в робочих костюмах і працювали пліч-о-пліч. Це надавало роботі глибокого виховного змісту.

— Літній табір праці й відпочинку при нашій школі, — розповідає Тамара Денисівна, працює вже багато років, що стало доброю традицією.

— Що це дає школі?

— Насамперед, ми щороку силами учнів та обслуговуючого персоналу проводимо всю роботу по підготовці школи до нового навчального року. Крім того, за роки дев'ятої п'ятирічки побудовано одинадцять приміщень загальною площею в 400 квадратних метрів. Добудовано приміщення для миття посуду, умивальники, свиноферму, навіс для лісоматеріалів, кормозапарник, комору для зберігання фуражу, гараж на дві автомашини, літню кухню та інше. На будівельних роботах по підготовці школи до нового навчального року протягом останніх років заощаджено лише заробітної плати більше 20 тисяч карбованців.

— А для вихованців?

— Режим дня, як ви бачили, складено з таким розрахунком, щоб праця не перетворювалася в діть, чергувалася з культурним відпочинком і приносила їм задоволення та певні навички госпо-

дарської діяльності в майбутньому самостійному житті.

— В своїй роботі, — продовжувала Тамара Денисівна, — ми опираємося на дитячі організації: комсомольську, піонерську та учнівську. Слід сказати, що за активну участь комсомольців в підготовці школи до нового навчального року, за вмілу організацію і керівництво роботою табору праці і відпочинку, за виготовлення красивих виробів до ювілейних дат, комсомольська організація школи в 1972 і 1973 роках нагороджена Червоним вимпелом ЦК ЛКСМУ і Червоним прапором Лебединського РК ЛКСМУ в 1975 році.

Цікаве, змістовне і різноманітне життя табору праці і відпочинку «Супутник». З ранку — чотири години з перервою — захоплююча і потрібна робота, а після обіду — політінформації, бесіди, перекази художніх творів, екскурсії, спортивні змагання і товариські зустрічі.

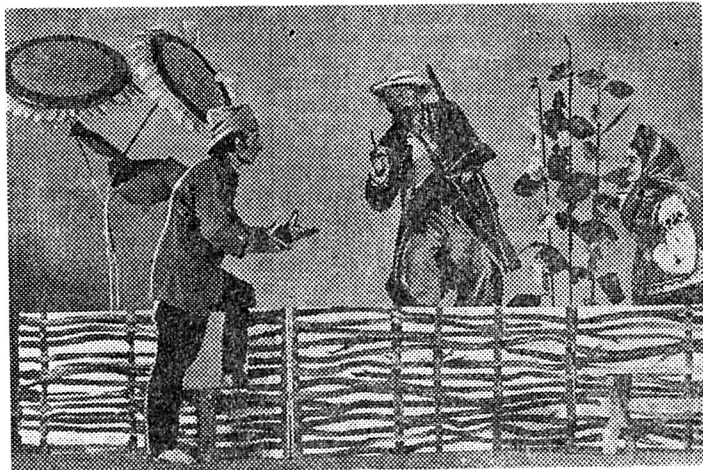
...Вони прокидаються, коли сонце починає пригрівати землю, а засинають, коли в садок непомітно крадеться туман. Що сниться тобі, наша юна зміню? Можливо, майстерні, просторі класи, дослідні ділянки, де ви сьогодні захоплено працювали? А може тиха блакить Лебединського озера? Чи супутник, який відірвавшись від коліски-землі, несе вас в незвідане і привабливе майбутнє?..

Ф. ПРИСІЧ.

Сумська обл.

НОВІ БАРВИ «РАЙДУГИ»

прем'єра вистави театру міміки і жесту

ексцентрики, оригінальні жанри, балет, дотепні інтермедії, буфонада, оперета... Оригінально поставлений пролог-антре «Київські світанки» люб'язно проголосив: «Ласкаво просимо!»

...З перших хвилин глядачі немовби потрапили за куліси театру, де діють всім серцем віддані улюбленому мистецтву помічник режисера (арт. А. Кушніренко), костюмер (арт. О. Стьопкіна), гример (арт. Д. Фаркош), взуттевик (арт. А. Василенко), черговий (арт. В. Шахов) і режисер (арт. А. Мизгирьова). Саме ці персонажі і «рятують» становище, коли виникає загроза «зриву» концерту через затримку літака, яким мають прилетіти випускники театрального інституту.

Невже концерт зірветься?.. «А ми що!» — звертається до своїх колег сповнена оптимізму колишня актриса, нині костюмерка театру. До речі, цю роль надзвичайно переконливо, з почуттям тонкого гумору грає здібна актриса Олена Стьопкіна. І ось, на очах у глядача, костюмерка, гример, і взуттевик, і черговий перевтілюються в персонажів улюблених оперет. Саме цим сюжетним ходом об'єднано всю багатоганрову цікаву програму концерту-рев'ю «Оперета — любов моя». Вільно володіючи чітким жестом, виразною пластичністю, внутрішнім почуттям ритму, актори настільки переконливо грали свої ролі, виконували численні концертні номери, що, здавалося, за плечима у них багаторічний досвід професійної роботи в театрі оперети, в балеті, цирку, на естраді тощо. На сцені вивувало справжнє свято мистецтва!

Завдяки винахідливості постановника Л. Окрента, здібності акторів С. Мацук, М. Бірлядяну і артистів балету, сцена Пепіти з оперети І. Дунаєвського «Вільний вітер», наприклад, перетворилася в цікаву сцену на теми цієї оперети, в якій органічно поєдналися також балет, еківібристика, жонглювання. Запам'яталися комедійні пантоміми «За роялем», «В цирку», прекрасно виконані артистами В. Шаховим і В. Колесовим (педагог з пантоміми — В. Крюков), інтермедії у виконанні А. Мизгирьової і А. Кушніренка.

Захоплено зустріли глядачі також і появу Сусика та Парасі з оперети Ю. Мільотіна «Трембіта». Сцену цих популярних персонажів, дотепно поставлену Л. Окрентом, невимушено, з теплим гумором, майстерно виконали артисти В. Крицький і Н. Шпильова. Своє обдарування проявила артистка Н. Шпильова і у фрагменті «Вальс при свічках» з оперети В. Баспера «Потрібна героїня». Цей номер в надзвичайно цікавій постановці заслуженого артиста УРСР Б. Таїрова перетворився на велику ефектну вокально-балетну сцену. Взагалі, балет у цій виставі, а не — чи не найголовніше досягнення колективу, став справжньою її окрасою. І не стосується не тільки окремих концертних номерів («Уральські самоцвіти», танцювальні сценки «Суперніші», «Хача-на» та ін.), в яких органічно сплелися елементи класичного, народного танців, мюзік-холлу, тощо, але й фрагментів з оперет, прологу, антре та ін.

Загалом добре скомпоновано і літературну основу, але авторів лібретто і режисерам-постановникам у цьому розумінні хотілося б побажати більш бережливого ставлення до оригіналів. Так, наприклад, в сцені Яшки, Гапусі і Нечипора з оперети «Весілля в Малинівці» відчувається дещо «вільний» монтаж текстів інших персонажів цього широковідомого твору.

Хороше враження залишають учасники цієї вистави, актори: А. Василенко, В. Васильєва, Т. Лапієва, М. Сісар, В. Міщенко, Ю. Соколов, Б. Кривенко, М. Лісовий, Н. Пасічник, П. Ов-

чарова, Ю. Чайкін та ін. Більшість з них прийшли на професійну сцену з художньої самодіяльності, стали справжніми ентузіастами цього своєрідного, можна сказати, навіть унікального театру. Успіхові нової вистави багато сприяють артисти естрадного ансамблю С. Могильницька, Т. Марченко, А. Зайонц та інші. Художник А. Перепелія у сучасній лаконічній манері вирішила художнє оформлення вистави, що дозволяє динамічно змінювати картини, епізоди, пристосовуватися до будь-якої сценічної площадки.

Прем'єра пройшла з великим успіхом. «Райдуга», справді, засяяла новими барвами!

На прощання ми звернулися до художнього керівника театру, головного режисера Ю. Петрова з традиційним запитанням:

— Які ваші плани і мрії на майбутнє?

— Найближчі плани: відпочинок, гастроля підорож до Херсона, Запоріжжя і Дніпропетровська. Ну, а щодо мрій... Хочеться поставити «новометражну» оперету!.. І ще мріємо мати своє театральне приміщення, постійну базу, студію для підготовки акторських кадрів нашого профілю.

Хочеться побажати талановитому колективу «Райдуги» здійснення всіх планів і мрій, нових яскравих барв, великого успіху на ниві радянського мистецтва.

О. ЛУК'ЯНОВ.

На фото: сцени з вистави «Оперета — любов моя».

Фото Б. ЛАЩА.

ПИШУТЬ ЧИТАЧІ

Огляд редакційної пошти за липень

Звернення президії Всесвітньої Ради Миру, прийняте 2 червня 1975 року в зв'язку з 25-ю річницею історичної Стокгольмської угоди про заборону атомної зброї, покладає початок всесвітній масовій кампанії за припинення небезпечної для миру гонки озброєнь і перехід до скорочення нагромаджених запасів зброї, за поглиблення розрядки міжнародної напруженості.

Цій кампанії, що набрала в Радянському Союзі всенародного характеру, присвячено ряд листів наших читачів.

На багатолюдному мітингу трудівників Житомирського УВП, повідомляє О. Д. Халамовський, мати трьох дітей Г. Р. Романова в своєму виступі сказала: «Серцем підтримую і схвалюю миролюбну політику нашої лєнінської партії. Разом з усім радянським народом підтримую нову Стокгольмську

відозву, щоб на землі ніколи не вибухали бомби, щоб завжди цвіли усмішками обличчя наших дітей і внуків».

Про підтримку звернення президії Всесвітньої Ради Миру швейцарськими Чернівецького УВП, пише Г. У. Власов. На підприємстві відбувся мітинг, що одногосно прийняв постанову: одностайно підтримати заклик нової Стокгольмської угоди і 50 процентів заробітку за один день місяця перерахувати у фонд оборони.

Лист ст. майстра інструментального цеху Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Б. М. Туркіна присвячений підсумкам берлінської конференції комуністичних і робітничих партій Європи. «Гаряче схвалення у всього колективу нашого об'єднання, пише він, викликала промова на конференції Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Бреж-

нева, лєнінська внутрішня і зовнішня політика рідної партії, яка служить справі миру, свободи і незалежності народів...»

Про трудові подарунки, що їх підготували члени нашого Товариства міста Ялти Кримської області та Конотопського УВП Х з'їзду УТОГ, розповідають Р. М. Сковородников та А. С. Жогов.

У Піщанській спецшколі-інтернаті відбулася зустріч випускників з передовиками виробництва Вінницького УВП та компактних груп державних підприємств обласного центру. Про це написав до редакції І. Гребенюк.

Екскурсія робітників Одеського виробничого об'єднання УТОГ до Мінська і Хатині, нова постановка Народного самодіяльного театру обласного Будинку культури «Любов і три апельсини» — така тематика повідомлень Ю. П. Гера. Про новини в житті членів Товариства міста Стрия Львівської області надіслав ряд коротеньких заміток Р. О. Зборівський.

ФОТОКОНКУРС «НАШОГО ЖИТТЯ».

І. Вискуб (м. Ворошиловград). Весела уболівальниця.

СПОРТ

НА ФУТБОЛЬНИХ ПОЛЯХ

Відбулися змагання футболістів нашого Товариства в усіх трьох групах. Нижче вміщуємо повідомлення з Чернігова та Миколаєва.

У змаганнях другої групи взяли участь команди Ворошиловградської, Дніпропетровської, Запорізької, Полтавської, Черкаської та Чернігівської обласних спортфедерацій.

Після урочистого відкриття змагань на зеленому килимі стадіону імені Ю. О. Гатаріна вийшли футболісти Чернігова та Черкаси. Їх зустріч закінчилася з рахунком 3:0 на користь черкашан.

В цілому змагання у другій групі пройшли в гострій безкомпромісній боротьбі. Особливо хочеться виділити запорізьких футболі-

Протягом шести днів на стадіоні «Трудові резерви» в м. Миколаєві тривали ігри футбольних команд третьої групи, в яких взяли участь спортсмени дев'яти обласних центрів. Добре враження справили виступи таких команд, як Кримська, Херсонська, Миколаївська та Донецька.

У фіналі змагань зустрілися футболісти Миколаєва та Херсона. В упертій боротьбі перемогу здобули господарі поля з рахунком 2:1. Таким чином, перше місце у групі завоювали спортсмени Миколаєва, друге — Криму, третє — Херсона.

тів, які за день до завершення змагань забезпечили собі перше місце. Цей колектив, що в основному укомплектований молодими спортсменами, показав добру гру. За встановленими умовами запорізькі футболісти в 1977 році виступатимуть у першій групі.

За результатами виступів суддівська колегія відібрала кандидатів до складу збірної Товариства з футболу.

М. МАКАНОВИЦЬКИЙ,
інструктор з фізкультури
Чернігівського обласного
будинку культури.

В урочистій обстановці відбулося закриття змагань. Дипломом першого ступеня нагороджено спортсменів Миколаєва, а дипломами другого і третього ступенів — відповідно команди Криму і Херсона. Кращих футболістів, зокрема, воротарів Теліша (Миколаїв), Іоанідо (Крим); нападаючих Данилова (Крим), Драчевського (Донецьк); півзахисників — Тургенєва (Крим), Лученського (Тернопіль) і захисника Чепіуса (Миколаїв) відзначено грамотами.

Змагання пройшли на високому технічному рівні.

П. МАСЛЕННИКОВ.

ЗУСТРІЧ ПЕРЕД ЗМАГАННЯМ

Суботнього дня до Вінниці прибула команда городошників Херсонського облвідділу УТОГ. Ця товариська зустріч викликала великий інтерес. Адже команда міста Херсона — чемпіон республіки 1975 року, а вінничани посіли тоді третє місце.

Після обміну пам'ятними вимпелами і значками між спортсменами, численні уболівальники стали свідками гри з цього старовинного і цікавого виду спорту як між командами, так і в особистому заліку. Приємне враження

справила гра гостей А. П. Авикова, В. Т. Гришка і В. К. Нечипаска. В господарів добру підготовку продемонстрували І. Рильський, А. І. Левицький і Д. Д. Крикльвий.

В особистому заліку найменше бит на 15 фігур затратив вінничанин Іван Рильський (53 бити) на другому місці В. Гришко — (59 бит) і А. А. Авілов — 62 бити (обидва з Херсона).

У командному заліку перемогли гості. Зустріч пройшла на високому спортивному рівні і, крім навчального значення, мала й виховне — підвищення спортивної культури і дисциплінованості, поваги до суперника. Крім того, малося на меті перевірити й досягнення команд в підготовці до республіканських змагань.

За рішенням суддів кращими гравцями визнані В. Т. Гришко та І. В. Рильський, яких нагороджено сувенірами.

Гості запросили вінничан на повторну зустріч до Херсона.

К. РУДКОВСЬКИЙ,
майстер спорту СРСР.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ЗДОБУТКИ І ВТРАТИ

До підсумків другого туру Всесоюзного фестивалю самодіяльної творчості трудящих

Організовано і святково пройшов другий тур огляду народних талантів нашого Товариства. Своє сценічне мистецтво продемонстрували понад 1700 чоловік учасників драматичних, танцювальних і естрадних колективів клубних закладів, а також аматори сцени Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» і Харківських УВП.

Фестиваль показав, що у нас є цікаві й обдаровані колективи та окремі виконавці. Вони виступили з багатим, актуальним і глибоко-ідейним репертуаром.

Високу оцінку журі, до складу якого входили відомі мистецтвознавці і народні артисти УРСР, здобули вистави Народних самодіяльних театрів «Російські жінки» (м. Чернівці), «Не зрадь собі» (м. Львів), «Макар Діброва» (м. Харків), «Материнське поле» (м. Івано-Франківськ).

Добре зарекомендували себе й інші драматичні колективи.

До концертних програм фестивалю було включено найрізноманітніші номери: художнє читання, мелодекламації, сценки, клоунади, пантоміми, ілюзії, народні та балетні танці тощо.

Зрілу техніку виконання, вміння проникати в задум твору і розкривати його ідейний підтекст вдало продемонстрували на сцені виконавці пісень Е. Шкуц (м. Сарни, Ровенської обл.), Г. Ковтун з Черкаси, К. Лейкіна та С. Скрипак з Чернігова, Г. Семенюк з Києва, Р. Пискун з Одеси, В. Старушко з Полтави та інші.

Надовго залишаться в пам'яті глядачів і виступи одесита В. Дубовицького та харків'янок І. Нествед (УВП-2) і В. Левіної (УВП-1), які художньо досконало прочитали вірші Р. Гамзатова «Я руки жіночі цілую», С. Манасевича «Коли посміхаються люди» І. Морозова «Дорогою Леніна».

Вдало передали красу і силу образів для читання літературних творів також М. Савченко з Чернівців, В. Терещенко з Донецька та інші.

Високим балами відмічено виступи ведучих програм Київського палацу культури імені А. В. Луначарського Н. Косаревої та Л. Філаніна.

Глядачі в залі з захопленням зустрічали кожну появу на сцені

учасників оригінального жанру, зокрема, харків'янина О. Нестведа, черкашан Ф. Рибак та Г. Кавун, А. Оловникова, Н. Пилипенко, киян Валентину і Володимира Скурчинських і, звичайно ж, колективні виходи ілюзіоністів Одеського та Краматорського будинків культури. Чимало самодіяльних артистів прагнуть виступати в двох, а то й трьох жанрах. Це засвідчили В. Дубовицький, О. Белов, М. Головченко і В. Петровський з Одеси, О. Токач з Ужгорода, досягнувши непоганих результатів.

Серед танцювальних варто відзначити колективи Чернігівського, Харківського, Житомирського, Львівського та інших і, особливо, Донецького, Лубенського і Жданівського будинків культури. Відрадно, що всі самодіяльні народні ансамблі танцю підготували до другого туру нові концертні програми.

За час, що минув з початку фестивалю, створено нові колективи. Вони успішно виступили в другому турі, їх програми рекомендовано на зональний огляд. Це вокально-інструментальні ансамблі Одеського та Жданівського, колектив оригінального жанру Краматорського і «Театр рук» Хмельницького будинків культури.

Поруч із здобутками другий тур фестивалю виявив і окремі недоліки в розвитку самодіяльного мистецтва.

Репертуар окремих читців та виконавців пісень, як не прикро, одноманітний. Так, «Балада про матір» композитора Е. Мартинова звучала в другому турі фестивалю з уст самодіяльних артистів Черкаського, Ворошиловградського, Харківського та Закарпатського облвідділів УТОГ. Так само і пісня «Журавлі» Я. Френкеля одночасно виявилася в репертуарі Чернігівського, Дніпропетровського, Київського, Ворошиловградського культзакладів.

Дуже рідко звертаються колективи художньої самодіяльності і окремі виконавці до творів місцевих авторів. А як би хотілося відчувати певну різницю, несхожість у виступах, наприклад, представників шахтарського краю, Поділля, херсонських степів, Буковини і т. д.

Хто ж, як не самодіяльні колективи, покликані найширше демонструвати усю багатогранність на-

родної творчості. І як це можна так не помічати кращого там, де живе сам аматор сцени? Хочеться, щоб це зрозуміли правильно: ми не за обмеженість репертуару самодіяльного мистецтва місцевими творами, а за те, щоб воно було глибоким і сягало своїм корінням народних джерел.

Низький рівень виконавської майстерності багатьох учасників фестивалю — то вияв недостатньої навчально-виховної роботи в колективах. Деякі виконавці пісень під час виступу просто жестикулювали під музичний супровід, зовсім забуваючи про те, що треба ж передати зміст того чи іншого твору. Інші учасники огляду виконували пісні без музичного супроводу, або без перекладу.

Загальним недоліком виступів танцювальних колективів є те, що їх танці дуже схожі за малюнком. Складається враження, що керівники просто намагаються, так би мовити, копіювати один одного. А в результаті — вияв повної відсутності живої оригінальної думки постановника. В цілому ряді танців нічого не відбувається. Кожен з них немає свого сюжету. Навіть кращі з них багато втратили від того, що їх композиційні особливості не спираються на драматургію. В них відсутня дія. Такі танці ставляться без глибоко продуманих художніх сценаріїв. Образи і характери їх бліді, невиразні, а нерідко й зовсім непомітні.

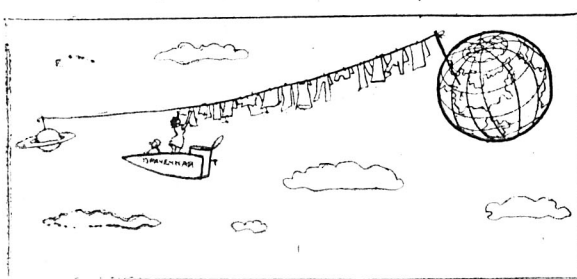
Постановники танців знають, що хореографія — мистецтво видовищне і мусить бути яскравим. Однак, на превеликий жаль, мало хто користується світловими ефектами, належним художнім оформленням. Не всі колективи і окремі виконавці виступали у відповідних костюмах, забуваючи, що вбрання допомагає або заважає їм у відтворенні образу на сцені.

Незабаром розпочнеться третій тур фестивалю, але вже сьогодні колективам, які братимуть участь у зональних оглядах, треба ретельно готуватися. Слід пам'ятати, що дорога самодіяльного мистецтва, як і будь-якого, нелегка. І успіху досягає лише той, хто постійно працює над підвищенням своєї майстерності.

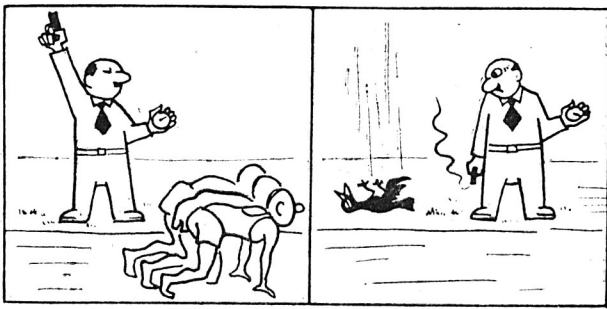
В. ЖУКОВА,

ст. методист науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

Без слів.

Малюнки Б. ВОВКА (м. Київ)

